

Με τον πέμπτο λόγο αναίρεσεως, οι αναρreseίουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾, επειδή υιοθέτησε πολύ ευρεία προσέγγιση για να θεμελιώσει την ενιαία και διαρκή παράβαση.

Βάσει των διαπιστώσεων του Γενικού Δικαστηρίου, οι αναρreseίουσες δεν είχαν συμμετάσχει καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσιμης χρονικής περιόδου σε αθέμιτες συμπεριφορές σε σχέση με το σύνολο των κατηγοριών προϊόντων. Ωστόσο, το πρόστιμο που επιβλήθηκε από το Γενικό Δικαστήριο υπολογίστηκε με βάση όλες τις κατηγορίες προϊόντων και με βάση τη συνολική διάρκεια της κρίσιμης χρονικής περιόδου.

Με τον έκτο λόγο αναίρεσεως, οι αναρreseίουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, πρώτη και δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003.

Οι αναρreseίουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι οι ίδιες συνιστούν ενιαία οικονομική οντότητα και περιλαμβάνοντας, επομένως, τους κύκλους εργασιών της πρώτης αναρreseίουσας στον υπολογισμό του προστίμου, παρ' όλο που αυτές είχαν προσκομίσει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι δεν υφίσταται καμία συγκεκριμένη επιρροή της πρώτης επί της δεύτερης, με αποτέλεσμα να ανατρέπεται το τεκμήριο ύπαρξης ενιαίας οικονομικής οντότητας το οποίο δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο.

Με τον έβδομο λόγο αναίρεσεως, οι αναρreseίουσες προβάλλουν ότι βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ο υπολογισμός του προστίμου από το Γενικό Δικαστήριο είναι εσφαλμένος, διότι κακώς περιλαμβάνει τους κύκλους εργασιών μιας πρώην θυγατρικής εταιρίας της δεύτερης αναρreseίουσας. Με αυτόν τον τρόπο, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις αναρreseίουσες υπερβαίνει το νόμιμο ανώτατο όριο του 10 % του κύκλου εργασιών της εταιρίας στην οποία επιβάλλεται πρόστιμο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 20 Σεπτεμβρίου 2019 οι CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC κ.λπ. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 11 Ιουλίου 2019 στην υπόθεση T-522/15, CCPL κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-706/19 P)

(2019/C 383/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρreseίουσες: CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (εκπρόσωποι: S. Bariatti, E. Cucchiara, A. Cutrupi, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναρreseίουσες ζητούν από το Δικαστήριο

- να αναίρεσει εν μέρει την αναρreseιβαλλόμενη απόφαση, εντός των ορίων που τίθενται στην παρούσα αίτηση αναίρεσεως, και, συνεπώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το σκέλος που αφορά τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στις αναρreseίουσες λόγω παραβάσεως του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾, καθώς και λόγω παραβιάσεως των αρχών της αναλογικότητας και της καταλληλότητας της κυρώσεως προς την παράβαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς τους, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν τους ακόλουθους λόγους.

1. Πρώτος λόγος – Πλάνη περί το δίκαιο, πλημμελής ή ελλιπής αιτιολογία όσον αφορά τα επιχειρήματα σχετικά με την καλούμενη parental liability.

Με τον πρώτο λόγο οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέθεσε πλημμελή ή ελλιπή αιτιολογία κατά το μέτρο που έκρινε ότι στοιχειοθετείται ευθύνη στο πρόσωπο της εταιρίας χαρτοφυλακίου του ομίλου, ενώ αντιθέτως κρίθηκε ότι δεν φέρει ευθύνη η ενδιάμεση εταιρία, στην κατοχή της οποίας βρίσκονταν οι εμπλεκόμενες στην παράβαση εταιρίες.

2. Δεύτερος λόγος – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την προβαλλόμενη παράβαση του άρθρου 23 του κανονισμού 1/2003

Με τον δεύτερο λόγο οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέτρο που απέρριψε την αίτηση περί εσφαλμένης εφαρμογής του ορίου του 10 % που προβλέπει το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, διότι η Επιτροπή εφάρμοσε το εν λόγω όριο επί κύκλου εργασιών που δεν συνιστούσε τον ενοποιημένο κύκλο εργασιών, όπως αυτός υπολογίζεται σύμφωνα με τους κανόνες λογιστικής ενοποιήσεως που ισχύουν στο δίκαιο της Ένωσης. Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τις αρχές της αναλογικότητας και της καταλληλότητας της κυρώσεως προς την παράβαση, κατά το μέτρο που επιφύλασσε μη αποδεκτή διαφορετική μεταχείριση, για τους σκοπούς υπολογισμού του ενοποιημένου κύκλου εργασιών του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, μεταξύ των κλάδων της επιχειρήσεως που αποτέλεσαν αντικείμενο οριστικής μεταβιβάσεως και εκείνων που εκμισθώθηκαν, λόγω της εικαζόμενης διαφοράς μεταξύ τους υπό όρους ουσιαστικής και οικονομικής αποδόσεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).